

Pro

Mediensis

Der Medwescher Tramiter

Det Sakesesch Bliet der Medwescher Himetgemeinschuf

Nr. 5 äm 3. Johr

Bäluëch zem „Mediascher Infoblatt“

Nürnberg, äm Moa 2007

★ En Medwescher Walpurgisnuëcht ★

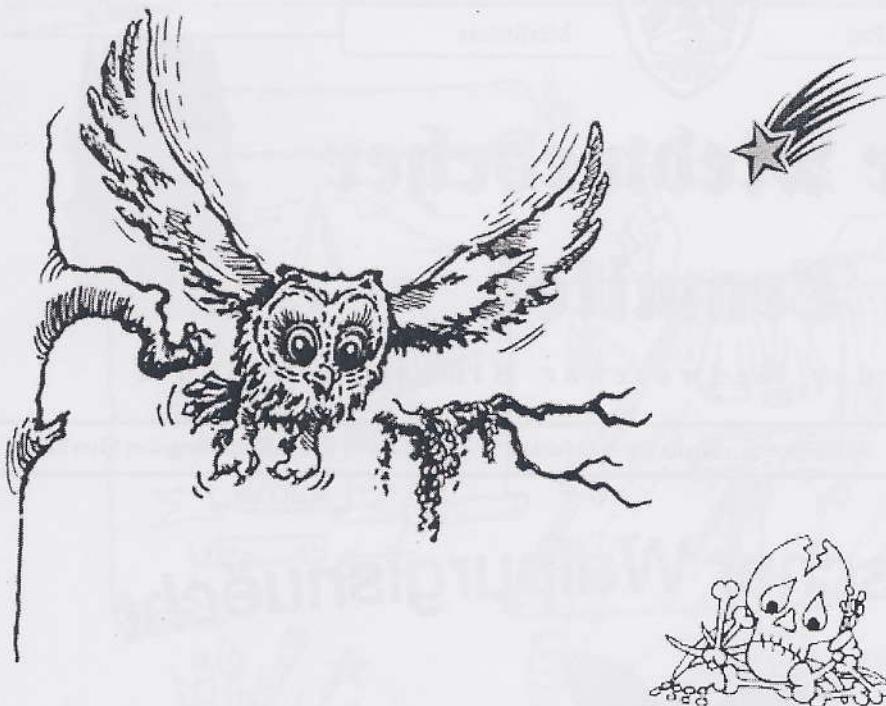
Et wor des Nuëchts, uch alles ställ.
Ech geng verbä un dem Kastell,
Der Wängd bleas, dat e nemi keangd,
Und eas Tramiter schleach seng Steangd.
Et wor mer bong – ech mess et son,
Et gruselt mer – ech weall't gestohn –
Af imol hirt! Wie säfst dänn do
Hiu iwer mer und dennich noh?
Ech blewe stohn und sähn und sähn,

Et wid mer viur den Ugen grän:
Eas Terren fengen un ze räcken.
Ech blewe stohn und weall mich bäcken,
nor imol hir'n ich iuwen: „Tea,
Tea Mänjtsch blew stohn und hir es zea!“
Und eas Tramiter kreost de Stern,
Et kreose së ämränk de Tern
Und sträcke sich und räcke sich.
Doch iwer alle ferchterlich

(.....bitte ämpläddern)

De Zichnungen äm Bliet se fast alle vum Untch Wolfgang

Sträckt sich der aold Tramiter nea
Und krescht: „Meng Härrn, ich bidde
Reah!
Mir stohn sängt villen heangdert Johren
Hu Froad gesähn und uch Gefohren,
Doch deses huët, ich mess't gestohn
Em eas noch näckest ugedohn –“
Hä schnetzt e sich uch maocht en
Peos. –
„Wat em sich etzt hä nit ereos!
Menj Härrn, mer wäll'n zesummestohn
Und wonnt mess sen, uch äm es
schlon.“
Der Baoflischturn, der wacker Kont
Tritt draf ereosser eos der Front
Und spräch: „So hiér, wat äs ge-
schähn
Saol em sich mät den Tirken hän?
Ech bän derbä, säch mech nor un
Wat ech fiur Schrommen u mer hun.
Villecht kaon ech mer't wedder hijulen,
Det Baoflisch dat se mer gestiulen.“
Der Folterturm krescht: „Gott soa
Donk,
Ech spiren wedder Krächgestonk;
Ech bän derbä, ereos zem Kräch,
Ereos tea aoldet Marterzech!“.
Der Vätter eos der Forkeschgass
Krisch: „Hurrah! Det äs nea è Spass,
Nea eos de Gatchen mät Getuëf
Lot mir de Falldiurer eruëf!“
Der Glockenturm feng und zé lärm'en:
„Saol ech mät alle Glocke stermen?“
Der Rotesturm traot eos dem Glädd:
„Äm't Baoflisch haondelt et sich net,
Er wässt jo, ech wor ängde Kleach,
Nea hun ich awer uch geneach.
Net af de Tirken sell'n mer schlon,
Äst lichter't messé mer erdrohn.
Eas ijä Legd, dä mer beschätzt,

Wo Kräch gewiest, wonn et geblätzt,
Dä hun zem Spot, – t'äs net sem sohn
En Konkurrenten hiér gedohn.
Do stiht è, viur der noaér Schiul
Dat än der sichtlich Tewel hiul!
Brietspurich, däck uch eaverfriuren,
Wonn ech e sähn, räckt mech der
Ziuren!
Und wat det schändlichst un em äs,
Dat hië uch noch eos Schiessburch
äs!“
„Dat än det hider Dannerwädder!
Kut alle hiér und schlot en nedder!“
Krisch det Geterm. – Doch stroinj äm
Reah
Baot der Tramiterturm nea:
„Det Nedderschlön giht nemmi hegg,
Verbä äs dä aold guldich Zegd,
Hegd kaon em hechstens rekuriren
Und de Beschläss reasummieren.
Doch det äs eas eamejlich, well
Verrot ken eas hä stiht äm Späll.
Der inzich Turm, die – wä bekaont –
Äm Rekuriën wor bewaond –
De Schmädgass huët en uefgerässen
und huët en än de Baoch ge-
schmässen.
Mer messen aondersch na nea sähn,
Wä mer's eos der Schlamastik zähn.“
„Wat weall di Kärl, schlot en aft Hift,
Wo hië ä senjer Tummhitt glift,
Hië känt mät eas hä konkuriren!“
„Gresst en af schiessburjer Manieren!“
„Und net nor eas huët hië geschnorrt
Uch eas Kusin noch, dä aold Port.
Bäs etzt hat sä en Diur ellin,
Sä wor verlesslich, wor eos Stin,
Nea kitt der Laff plötzlich erfiur,
Natürlich huët uch hië en Diur!“
„Ech hun det Schoasselt uch gesähn –

Und wä de Legd etzt Terre bäen:
Ämränk se leukter Nischen drun.
Wat sä wiuhl fiur en Zwäck do hun?“
Af ister em e Quixen hiurt,
Der Turrepitz die baot äm't Wiurt,
Die sot: „D'äs alles aondersch hegd
Wä än diér geader aolden Zegd.
Duér än dä Nischen, läwer Vätter,
Kun Instrumenter, Barometer,
Duér ku Gedärer, Mes uch Werm –
Zea dem breoht hegdzedaoch em
Term.“
Af daot wor't alles steall ämränk,
Der aold Tramiter gaow en Wänk –
Dro geng de gaonz Geseallschuft
himen
Vu geaden aolden Zegden drimen.

(vum Schuster Dutz, eos der Sylvester-Zegdung des Medwescher Turnverins - 1911, „eosgegrüewen“ vum Drotloff Hansotto)

Det Gehemnes der „Kampest-Gech“ äs nea ändlich geläfft!

GEDONKEN AF NOASAKSESCH ZER „MEDWESCHER WALPURGISNUËCHT“

vum Schuster Günther

.....Cha, cha...daot worn noch Zegden.....!
Deamols keangden eas Term noch mät es riëden, und mir worn (noch) äm Staond se ze verstohn! Vill, vill Zegd äs sänjt diäm vergongan... Vill äs änzwäschien passiert, uch efters huët de aold Keakel än deser longen Zegd är dräw Wasser farwlich verändert....

Wonn nea hegdedaoch eas Term än ener deser „Medwescher Walpurgisnächt“ noch ist zem Liëwen erwache känden, wat wedde se es dro noch ze sohn hun? Wat kem zer Sproch wonn än der gruslijsten Steangd der Nuëcht totsächlich de Glok hiu iuwen vum Tramiter de Term zesummeräcke lett? Un diën uérmen Danner vu kleninem Turm, do eangden viur dem Gymnasium, tifte se sich jo no baold enem Johrheangdert mättlerwell gewunnt hun. Mät Sächerhit gehirt uch hië nea schiun zea ärem exklusiven Club. Det richtig Aolder hät e jo änzwäschien...

Wärden dä aold Geseallen, wo se dro än deser Nuëcht zem Liëwen erwachen, sich ifach nor treorich uch betrepst uschwejen, well all komm noch emest se än ärrer Stadt verstiht? Wat hät et dro noch iwerhift fiur en Sänn fiur sä mät Mäntschen dä se net verstohn ze riëden?

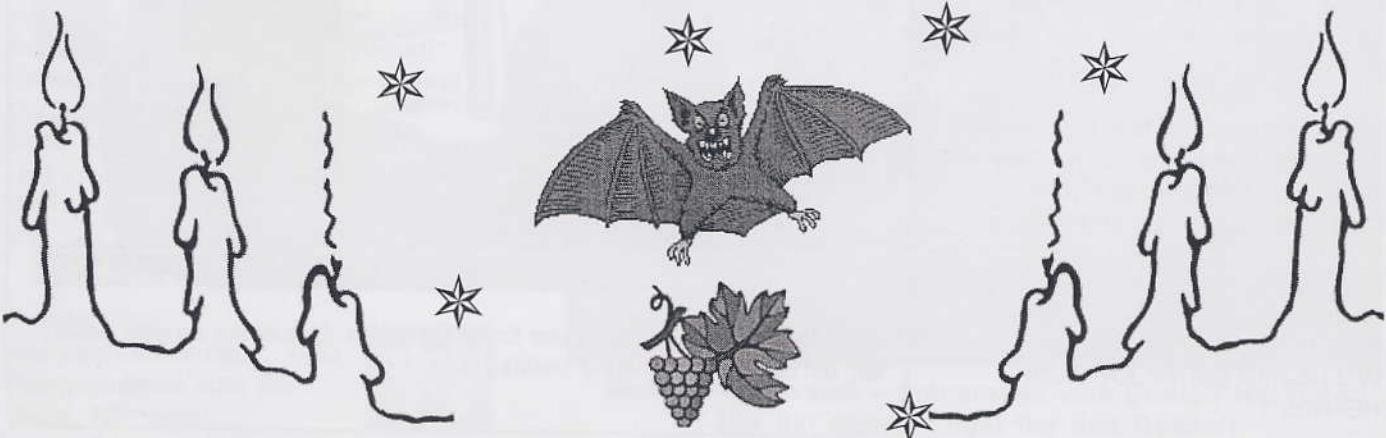
Sä stohn noch do af ärren Plätzlen, wo sä schiun sänjt Johrheangderten gestaonden hun, äm Gekneech zwor ewenich morsch uch bröslich af der Heokt, awer staondhaft uch stulz wä ängden. Är Chef uch Viurbeld, der Tramiter, villicht noch e wennich krammer wä sonst, maochet et en jeden Daoch viur wat et hiët det Wohrzichen vu Medwesch ze sen. Zesummen mät sengen Brädern huët hië Generationen vu Mäntschen, dä schiun längst ze Stuw zerfalle sen, beschätzt uch durch't Liëwen beglid. Und als de Zegten sich verändert hadden uch eas Term nemestern mih beschätze mossten, worn de Mäntschen

irscht riëcht stulz af se und kämmerten sich wegter äm se. Munchmol worn de Zegden schwer uch treorich, efters emol awer zefriddensteallän uch gead. Dro hadden eas aold Gefatter näst biëßeret zedean als sich iwer enen kleinen Turm de Meller ze zerreißen. Di wor halt dea ifach nor noa, e Kängd ener gaonz aonderen Zegd, uch däram än ärren Ujen en eanätz Kont. Villicht worn dä tratzich Bräder eos dem Mättelaolder uch nor negdesch, well di klinzich Turm dea net nor noa wor, seangdern uch noch en Afgof ze erfeallen hat. De Zegden hadde sich halt verändert und mät änen hat sich uch der Sänn easier Term gewaondelt.

Speter äs et dro kun wä et net lichter ku keangd. De Mäntschen dä se verstaonden hadden, se schär alle gegongen, sä awer se bliwen als Zejnes fiur de Kraft uch den Weallen di se geschaffen uch durch de Zegden gedrohn huët.

Wat wedde se es alsi ze sohn hun, eas Term än der „Walpurgisnuëcht“ zer Gruselsteangd ä Medwesch? Mät stronjem Bläck tritt eos der Roah der aold Tramiter und sprächt äm Nummen aller Foljendet:

“Säch hiër tea Mäntschi di te eas Sproch verstihst! E Puér vun eas se mät der Zegd gefallen, awer mir stohn noch do wo mir schiun änj gestaonden hun! Wonn ir ech nea uch än der gaonzen Wealt verstroat huët, se mir zeräckbliwen hä als de Erännerung un ECH!
Esi long mir än deser Stadt noch stohn, zieje mer der gaonzer Wealt mät Stulz wat mir ist worn, änj noch sen, uch blewe wärden - de saksesch Term vu Medwesch!”

Saksesch Wätz

Der Hans uch der Misch - zwin ealder Fränjd - hadde sich longhär nemmi gesähn und begene sich am Muërt.

"Sä-sä-särvus e Ha-Ha-Hans, ich hu-hu-hun de-de-dech lo-lo-longhär ne-ne-nemmi ge-ge-gesähn, wa-wa-wat wo-wo-wor mä-mä-mät dir, wo-wo-worscht te kro-kronk?"

"Cha e Misch" - „Na wa-wa-wat ha-ha-hast te?“

"Na säch, ech hat mät der Prostata ze dean".

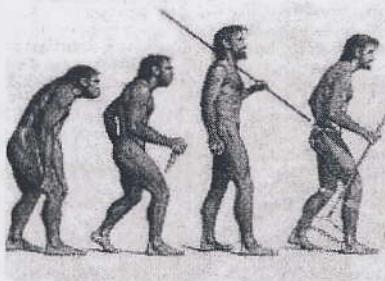
"Na wa-wa-wat ä-ä-ä-ä daot?"

"Na säch e Misch: ech pischen wä tea riëdst".

Hones zem Maichen: „Terf ich hegd bä dir schlofen?“ - „Awer nor, wonn te wach blewst!“

(ägescheackt vum Römer Willfried)

„Der Stammbum“

vum Römer Willfried

Munch ald ener die äs gläcklich,
Mät dem Stammbum eangderm Pill,
Wat noch net jedem ujebläcklich
Gegiën äs - mehr em't gäre wil.

Ahneforschung - wä em hirt,
Beschiëfticht hedzedaoch will Legd,
Äs än der Wealt änj mih begiört,
Widd schwirijer äm Luf der Zegd.

Mät dem Waondel easier Zegd,
Det Liëwen waondelt sich änj mih;
Froinjdert uch himgezappt de Legd -
Geliëwt widd uch ä walder lh.

De Sterch niöh gären Afdräch un,
Frojen net of em schiu froinjdert;
De Hiftsach: Känjd sen ze bekun,
Uch wonn der Stammbum sich dro än-
dert.

Wonn dro uch noch de Kuckuckskänjd,
Äm Stammbum sich e Plätzke fainjden,
Genessen Unerkennung - Fränjd -
Daot mess munch ener iwerwainjden.

Doch iwer heangdert Johr ir Legd,
Äs schiu gewäss än deser Steangd,
En „STAMMBUM“ afzesteall'n wä hegd,
Widd leichter sen fiur „KATZ uch
HEANGD“!

Eos dem Medwescher Kuriositätenkabinett

....et wor emol viur iwer 60 Johren am Hoamuërt viur der Kasären:
En Landser uch en „Cortorar“ (Kortzegunn)!

(Ä Medwesch wor halt alles ewenich aondersch).

Det Beldchen huët der Schuster Erwin feangden. Et huët em esi geat gefallen, dat hiët et „Zegunnelaw“ betittelt huët

Det Trudezichen

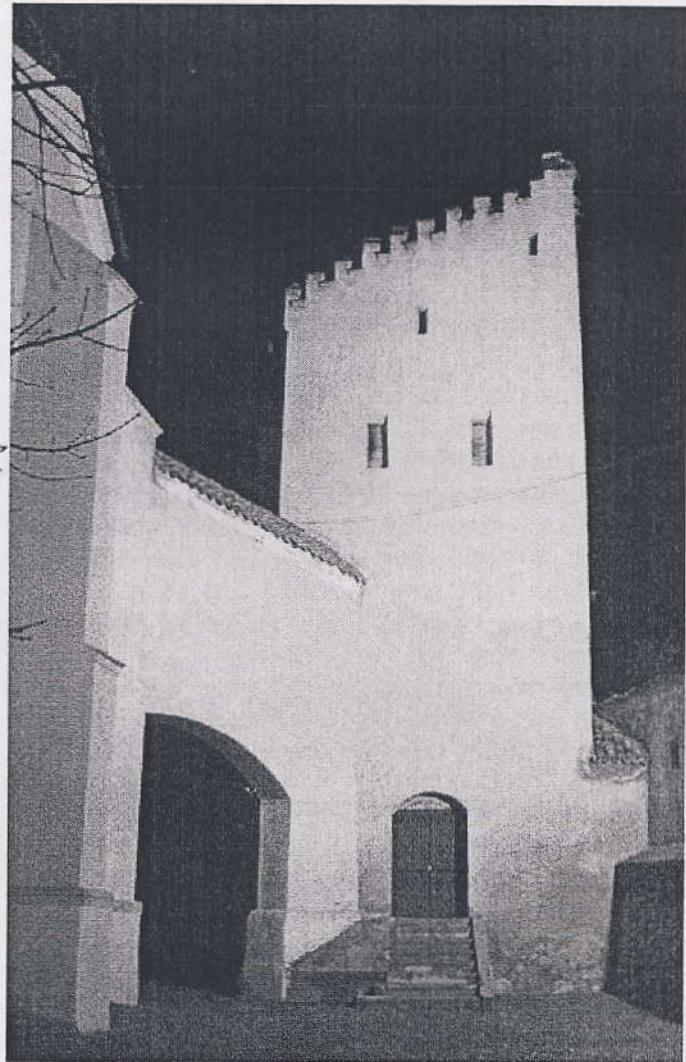
Äm Letchef saoße se bäm Weng
Und eangderhaolde sich gorr feng,
Erzaolden Meren uch Geschichten,
Rieten vu Mäntschen, mistens lichten,
Vu Rivern, Truden, uch vu Gistern. -
Der Krippes Hanni sot: Ze Istern
Ir Läwen, heier äs't geschähn,
Hun ech en Trud wärrlich gesähn!
Wässt er, u wat em se erkennt? -
Äm dat de Trud hurtijer rennt,
Huët se, net wä en aonder Frä,
Viur allem gaonz, gaonz spätzich Knäl!
Un desem Zichen - gliwt mer't Frängd -
Erkennt de Truden e jed Kängd! -

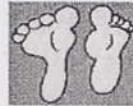
Der Lurze Mäichel spätzt de Ihnen
Und dinkt: Pass af, hä kaost t' äst lihren!
Et feallt em än seng Frä, de Zor,
Dä em esefelt grengt long Johr,
Und dä esefelt zärrt uch behrt
und em det Liëwen hart erschwert.
Et schochert en, hië dinkt äm ställen:
Te wirst jo net - äm Christi Wällen! -
Um Oinjt en Trud verojndert hun!
Te häfst dich garschtich drubekun!
Wi huët esi äst nor geduech! -
Nea saoß der Fliuh äm lur und pluëch! -
Hegd noch mess ich mich iwerzeijen!
Wä kängd det Zor mir daot verschweijen! -

Der Mäichel schlesst det Dirrchen zea,
De Zor schleft def ä sesser Reah.
Der Mäichel maocht sich nanea Lächt,
Scherrelt det Zorchen hart und sprächt:
Weiβ mer deng Fess, sträk se ereos!
Tea wißt ech bän der Härr äm Heos!
"Wat feallt der än!? De Fess gewännen? -
Misch, odder bäst te net bää Sännen!
Bäst te befluddert? Härr, em glift,
Te häwst e Räd zevill äm Hift!" -
Weiβ mer deng Fess, ech sohn der't Frä! -
De Zor sot draf: „Gäf der net Mäh!
Ech hun net Burchert glatt gesofen!
Verschnär dich läwer und gonk schlafen!
Äm Schlof int stiren äs en Schaond!" -
Det Zorchen dreht sich ken de Waond. -
Der Mäichel, än em Ujebläck
Schlit schniel det Däkeldeach zeräck -
Und segt! - Dro sprächt hië wä erlist:
En Trud bäst te net! - Awer wiësch der se
ist!

Piringer Otto,
eos dem „Merenziker“, 1937
(eosgegrüewen vum Sill
Marle, Nürnberg)

Nuëchts äm Kastell – Fotografien vum Drotloff Hansotto
(die hat nich'n Ongst fir den Truden!)

E Lid vum Aoldwärdēn

Äm Aolder lirt em sich begnäjjien,
em mess sich glat än alles fäijien!
Dat nemi straff de Muskulatur
uch rondlich, däck wid de Figur!
De Wooth – dä weall em eoßeschmeßen,
den Späjjel eos der Fassung reßen,
well dä int munnen – klipp uch klor –
dat näst mih äs, 'si wä et wor!

Dat – wat ist stramm steand - heht nor noch:
Det Känn, de Brast und uch der Beoch.
Do – wo e Beoch ist schinn ze sen,
e Schirzken het! Em sejt et feng,
wonn em all sätzän uch mät Reah
fiëststeallt: „Det däkt jo alles zea!
Nemel Hiesker breocht em mih!“
Verzwefelt dinkt em noh: „Oh wih!
Wä kaon em desem Iwwel wiären?
Saol halw Portionen ech verziären?“

Healfen saol e Gummibaond,
daot fiëst em diënt mät Foß uch Haond,
derbä äm Räck äm Äre loat.
Doch schniel verfluijen äs de Froad,
dänn des Sach, daot meß ich son,
äs leicht gesot uch schwer gedon.
Loat em äm Ären irscht am Räck,
kit schwer em af de Feß zeräck.
Det Wackeln, Strampelen healft net vill;
Em dreht sich af de Sejt, de Knä!
„Wä awer stohn ech af nea? Wä?“

Cha, det hat em net beducht,
wä em än Ärren sich geluecht,
dat alles schwer: Räck, Po uch Feß
uch em sihr eagelinkich äs,
uch eabehalfen, uiwendraf!
Um biesten äs't, em git et af
und let gaonz ifach sich genäjen,
mät diäm, wat em noch kaon, begnäjen!

Menning Grete, 2006
(wor fräher Lihrerän ä Medwesch un der
5er Schiul ä Medwesch)

Kufstein 2007

Medwesch ä Kufstein erliëwen!

Sedd gebädden Ir gead Legd uch kut
alle ke Kufstein!!!

Zem 10. Mol trefe sich de Medwescher
ä Kufstein, net nor äm sich af är Wur-
zeln ze besännen, seangdern detmol
sich uch äm de Zeakonft ze kämmern!
Healft mät de Zeakonft easer
Geminschuft ze gestaolden und kut
2007 är vill ke Kufstein! Bewest esi, dat
der Gist vu Medwesch eas
Geminschuft uch fiur de Zeakonft stark
maocht!

Läf Tramiter-Liëser!

Eas Bliëd kaon nor esi gead sen wä de Bädräch dä mer
bekun! Of Ir dä irest feangden oder sealwest geschriwwen
huët äs egal, Hiftsach Er schäckt mer se esi schniel wä
mejlich zea!

Meng Adräss äs: Schuster Günther, Sankt-Gallen-Ring 198,
D-90491 Nürnberg,
e-Mail: anguebe.schuster@online.de, Tel. 0911-612405.
DANKE ÄM DE MÄTARBET!!!!

Der Farr mät der harter Stämm

Viur net ze longer Zeit do hat –
 Ich wiß nea nemi wor't en Stadt
 Odder en greßer Laondgemin,
 Na kurz uch geat, et wor halt in –
 Dä hat tratz Rent uch tratz Gehaolt
 en noae Farr sich ugestaolt.
 Hië wor en hisch uch stattlich Kont,
 Ze muëger net uch net ze rond,
 Hat alles, wat zem Farr gehirt,
 Viur allem awer klong eos äm
 En gaonz gewaoldich mächtig Stämm
 Und wonn hië vun der Kanzel riëd,
 Und wor et uch nor e Gebied,
 Si hallt, wä wonn en Dannerbreos,
 Vun senjem Wiurt det Gottesheos.
 Daot imponiert gor sihr de Lejden.
 Sä genjen wä än aolden Zejden
 Mät Frä uch Känjd, mät Gruß uch Schnirch
 En jede Seangtuch än de Kirch.
 Et schinn, wä wo fiur de Gemin
 Schiu baold det Gottesheos ze klin.
 Awer iwich sich änjj inesch healt,
 Si staolt uch hä än desem Sänn
 Sich baold e klinzich Waondel än.
 Allmählch nehmlich keangt em merken,
 Statt sich um hell'je Wiurt ze stärken,
 Bliw baold der in, baold gennner eos
 Und kaom nemi än't Gottesheos.
 Mät ennem Wiurt, tratz geadem Prädd'jer
 Si word de Kirch doch änjd lädd'jer.
 Und schleßlich genj der Farr elin
 Noch än de Kirch eos der Gemin,
 Steand af der Kanzel inzich do,
 Uch eangder'm saoß uch net en Kroh.
 Daot gaof em awer baold ze dinken.
 „Sil ich se dä mät äster krinken?“,
 Ducht hië sich. „Wat hun ech gedohn,
 Dat ich esi elin hä stohn?“
 Und schleßlich, äm sich Reah ze schaffen,
 Ruf de Kurator hië sich affen
 Und frocht en: Härr Kurator, soh Se,
 Wat hun de Lejd nor? Waräm goh se
 Net än de Kirch? Soh Se mer't dennich!“
 Der Härr Kurator schwich e wennich
 Dro mint e: „Cha, Härr Farr, daräm:
 Sänt Sä mät ärer harten Stämm
 Esefelt kreschen – ich sohn't ofen –
 Kennen de Lejd jo nemi schlofen“.

Schuster Dutz, 1929

De saksesch Präddich

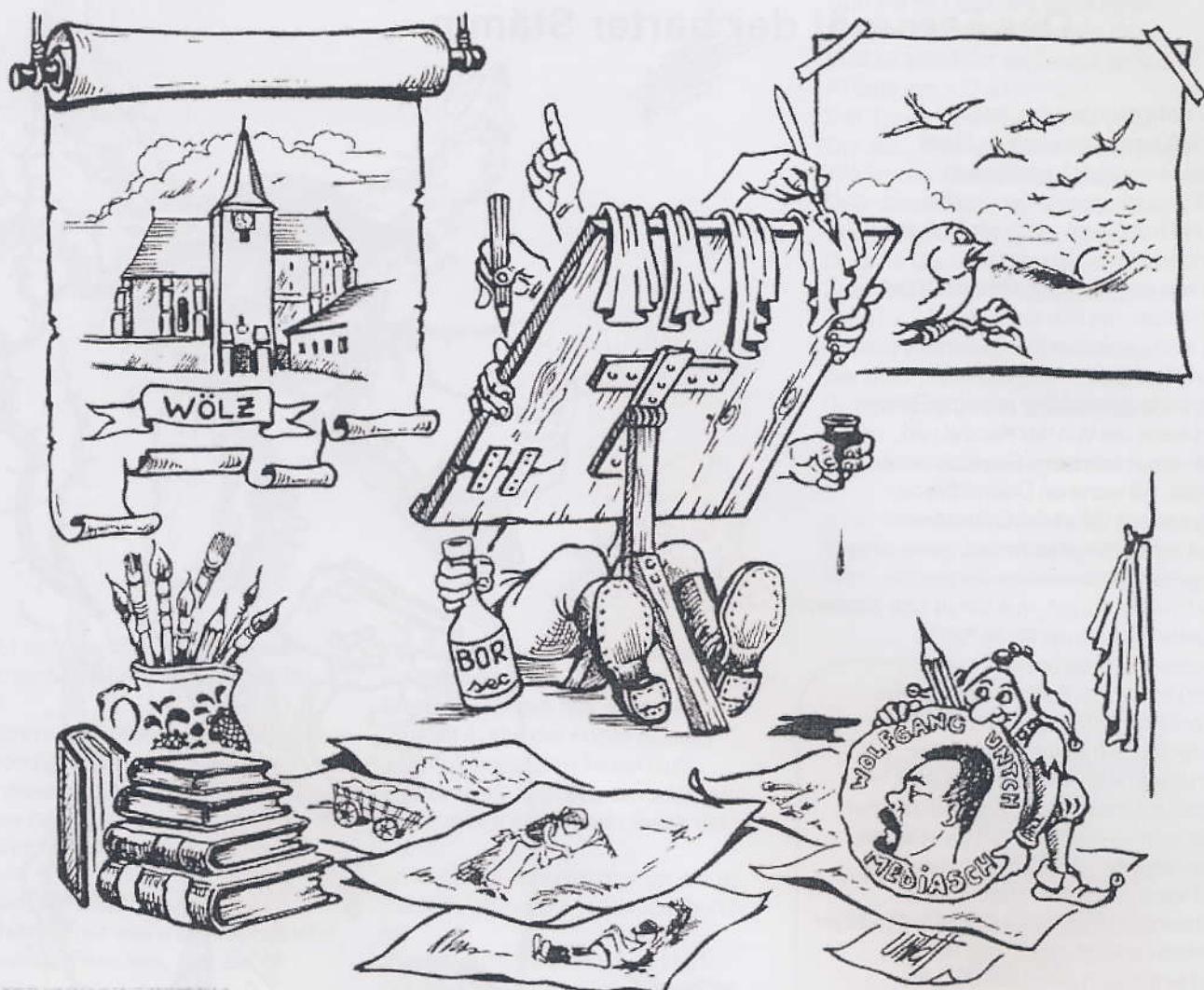
erzaold vum Josephi Irmgard

Et wor noch än der katholeschen Gluwenzegd än em sakseschen Dorf.
 Der Härr Farr, biëßer gesoht der Präddijer, di stammt eos lustreich und healt
 de Präddich ängden än latengescher Sproch. Nea kaom vun hechster Steall
 de Uwesung, dat härämen uch saksesch gepräddicht würde mest, wel dro
 Alle se verstohn.

Un em Seangtuch sul der Härr Farr iwer den Bibelsprech: „Der Teufel ging
 wie ein brüllender Löwe um...“, präddijen. Wä gewunnt bestich hië de Kan-
 zel und sot: „Mir hiren det Wiurt eos der Bibel, wo et hießt: „Der Dewel leff
 wä en Bräleng iwer de Lif.“

Hië weangdert sich, dat de Legd lachten, statt undächttich zeazehiren.
 Der Kirchevueter klert den Härr Farr nohiér af: En Bräleng äs en uëfgedoän,
 geflemmt jang Schweng. De Lif äs der Träpenafgong um sakseschen
 Geboorenheos.

Et äs net bekaont, ä weller Sproch der Härr Farr hähär ämmen gepräddicht
 huët.

An 'Zaddern' hat man nie genug!

Eos des Maurer Christian uch des Untch Wolfgang (Lula) sengem Beach: „Das lustige ABC der Siebenbürger Sachsen; Passau, Heilbronn, Hermannstadt 2005“.

Det Beach huët 204 Segten, 22 x 20,5 cm, gebeangden, giht det ABC droamol durch. Besteallungen zem Prees vun 24,90 Euro (plus Versaondkosten) un Maurer Christian, Bachstrasse 5, D-94130 Obernzell, Tel: 08591-1697, E-Mail: nfkerber@ aol.com

IMPRESSUM:

Der MEDWESCHER TRAMITER versteht sich als e Bliëd zer Verbridung vun Froad uch Spaß an easier saksescher Mottersproch!

Redaktion & noch vill mih: Schuster Günther, Sankt-Gallen-Ring 198, D-90431 Nürnberg, Tel: 0911-612405, e-Mail: anguebe.schuster@online.de
Mätarbeder: Römer Wilfried, Augsburg; **Ereosbronjer:** Himetgeminschuft Medwesch e.V.; **Der irtscht Chef:** Lehrer Wolfgang, Tutzing

De Steallvertriéder: Grasser Klaus, Unterföhring, Sturm Klaus, Regensburg; **Erschengd än:** Närrembrich (Nürnberg); **Wä oft?:** ihst odder zwiemol

am Johr als Baluëch zem Mediascher Infoblatt (awer nor wonn geneach Legd, genajend Bädräch aschäcken); **Dreack:** et wit net gedreackt, seangdern vum Schuster Günther kopiert - munchnol wid et awer uch der „Samuel“ à Medwesch dräcken, wonn niche mih Zegg fiur't kopieren bleiwt!

Schräftlich Bädräch bitte un de ze Redaktion schäcken. Numentlich oder mät em Signum gezichent Bädräch steallen de Minung der Verfasser duér und messen net mät dier des Ereosbroinjers iwerinstämmen.

Det Blied äs ämsonst, awer mer wedden es froan won sa eas mehrnor ewenich eangerstätzen, et mess net eabedäinjd Gield sen, awer vill Bädräch. Of des nea sealwest geschriwwen sen oder irest feangden, äs egal.

Bankverbaindjung:

Sparkasse Fürstenfeldbruck, Konto: 13 04 393, BLZ: 700 530 70